

Finna loysn við tryggingina

Tað sigur Heini Eysturoy, ein av trimum eigarum, ið fyrrapartin vóru og hugdu eftir bygninginum

Heini Eysturoy er ein av fyra eigarum av bygninginum, har Bilhjálp helt til
Mynd: Álvur Haraldsen

Leo Poulsen

Bygningurin, har Bilhjálp helt til, er ogn hjá fyra systkjum, millum onnur hjá Heina Eysturoy.

Nú er alt so nýtt, men eg rokni við, at vit saman við tryggingini fara at finna eina loysn, hvat frægast er at gera, sigur Heini Eysturoy.

Hann sigur, at upprunaliga var bygningurin brúktur sum snikkaraværkstað.

– Síðani var Wenzel Petersen í bygninginum, og nú var so Bilhjálp inni her, sigur Heini Eysturoy.

Bróðurin, Herman Eystur-

oy, hevur Gravarhjálp í bygninginum niðan fyri, har hann eitt nú hevur kistur á goymslu.

– Har sær út til, at alt er í lagi í tann mun, at streymurin kom frá nú niðurbrenda bygninginum, men annars sær út til, at einki er hent teimum hølunum, sigur Heini Eysturoy.

Teir fara kortini at halda eyguni við bygninginum hjá Gravarhjálp, um tað skuldi víst seg, at onkur leki er uppstaðin.

– Tað kann jú henda, at okkurt skavank er komið á hølini hjá Gravarhjálp, sigur

Heini Eysturoy.

Hann er í lötuni ikki greiður um, hvat fer at henda við niðurbrenda bygninginum.

– Bygningurin liggur upprunaliga í bústaðarøki, so spurningurin er, hvat loyvi fæst til. Men eitt kollegium hevði avgjört verið ein móguleiki, men tað krevst sjálvandi figgjarlig hjálp, um tað skal henda, sigur Heini Eysturoy.

Hvør loysnin enn verður, er neyðugt, at hon verður gjørd í samráð við tryggingina.

Brann aftur fyrrapartin

Slökkiliðið mátti aftur tíðliga í morgun og aftur fyrrapartin senda slökkibil á staðið, tí eldur framvegis var í Bilhjálp

Leo Poulsen

Fyrrapartin, tá Sosialurin setti Høgni Mikkelsen stevnu á niðurbrenda bilverkstaðnum, brendi eldur framvegis í parti av bygninginum.

Slökkiliðið hevði annars verið á staðnum klokkan 6.30 í morgun og sløkt restir, ið framvegis tá brunnu. Men komin á staðið klokkan 9.30 í morgun var greitt, at eldur framvegis var í lítlum parti av húsunum, og tá brandbilur kom á staðið vísti tað seg at

vera trupult at slökkja eldin heilt.

Neyðugt var at hála slanguna út og fara inn í bygningin, fyri at fáa bilbukt við eldinum.

Tað gekk ikki við at spræna frá brandbilinum, og tí máttu teir báðir brandmenninir hála slanguna inn í bygningin, fyri at slökkja eldin, ið framvegis var í.

Vestari endi tóktist vera verri farin enn hin eystari, og teir tveir bilarnir, ið stóru í vestara enda, vóru kolaðir

upp, meðan ein, sum stóð í eystara enda ikki tóktist at hava fingið so stóran skaða.

Lyftirnar sóu bæði nýggjar og órordar út, men enn ber ikki til at siga, hvussu stendur til við teimum, tí hitin hevur eyðsýnt verið nógvur.

Hinvegin stóð eitt plast-ruskilæt inni har, og ikki sást nógv til, at eldur hevði verið í eftir tí at døma.

Tað eydnaðist teimum báðum brandmonnunum at slökkja eldin, ið enn var í bilverkstaðnum.

